

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Волощука Ярослава Олеговича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
22 квітня 2019 року
№ 107-3(П)/2019

Справа № 3-94/2019(2045/19)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Волощука Ярослава Олеговича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. Волощук Я.О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 55 Конституції України (конституційність) положення пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з якими не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у справах незначної складності, крім випадків, якщо: касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовної практики; особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи; справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу; суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково.

Крім того, у надісланих додаткових матеріалах до конституційної скарги Волощук Я.О. порушує питання про перевірку на відповідність частині першій статті 8 Конституції України положення пункту 1 частини шостої статті 12 Кодексу, згідно з яким для цілей цього кодексу справами незначної складності є справи щодо прийняття громадян на публічну службу, її проходження, звільнення з публічної служби, окрім справ, в яких позивачами є службові особи, які у значенні Закону України „Про запобігання корупції“ займають відповідальне та особливо відповідальне становище, та на відповідність частині першій статті 129¹ Конституції України положення пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу, яким передбачено, що суд касаційної інстанції відмовляє у відкритті касаційного провадження у справі, якщо касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що застосування положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу в остаточному судовому

рішенні у його справі – ухвалі Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 17 грудня 2018 року – порушило його право „на захист прав і свобод людини і громадянина“, зокрема надало „законне право суду касаційної інстанції не розглядати грубі порушення норм процесуального права або неправильне застосування норм матеріального права судів попередніх інстанцій, що порушує принцип справедливості розгляду справи судом, а відтак й сам захист судом прав й свобод людини й громадянина, що залишаються незахищеними“. Суб’єкт права на конституційну скаргу вказує, що зміст пункту 1 частини шостої статті 12 Кодексу порушує принцип правової визначеності, оскільки ця норма дає можливість суду касаційної інстанції „неоднозначно“ тлумачити термін „справа незначної складності“. Також автор клопотання наголошує, що положення пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу не відповідає принципу обов’язкового виконання судового рішення, оскільки право на касаційне оскарження рішення суду апеляційної інстанції є „безумовним“.

На підтвердження своєї позиції Волощук Я.О. посилається на Конституцію України, Кодекс, рішення Конституційного Суду України від 25 грудня 1997 року № 9-зп, від 22 вересня 2005 року № 5-рп/2005, від 29 червня 2010 року № 17-рп/2010, від 20 грудня 2017 № 2-р/2017, ухвалу Європейського суду з прав людини у справі „Азюковська проти України“ від 9 жовтня 2018 року, а також судові рішення у своїй справі, а саме: рішення Одеського окружного адміністративного суду від 5 червня 2018 року, постанову П’ятого апеляційного адміністративного суду від 8 листопада 2018 року, ухвалу Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 17 грудня 2018 року, копії яких долучено до конституційної скарги.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої).

Автор клопотання просить перевірити на відповідність Конституції України положення пункту 1 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу, проте не обґрунтовує своїх тверджень щодо їх неконституційності відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а лише обмежується цитуванням окремих приписів Основного Закону України й Кодексу та фактично висловлює незгоду з судовими рішеннями у його справі.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Волощука Ярослава Олеговича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**